

1. Donkere krullen en goede plannen

‘Wat een gave nieuwe trui heb je aan, Juul’, zegt papa. ‘Gaaf’, grinnik ik, ‘wat is dat nou voor ouderwets woord!’ en vrolijk neuriënd loop ik naar mijn slaapkamer. Snel pak ik nog even mijn nieuwe tijdschrift, voordat ik naar school ga. Als ik het doorblader, zie ik dat een bekend meisje bijna dezelfde trui draagt als ik. Waarom weet ik niet, maar ik vind hem gelijk nog mooier. Dat moet ik aan mijn vriendinnen Fien en Saar laten zien! Het tijdschrift stop ik in mijn tas en ik kijk nog even in de spiegel. Zuchtend wrijf ik over mijn donkere haren, maar de wilde krullen springen toch weer de verkeerde kant op.

Snel fiets ik naar school. Meester Hans heeft beloofd ons meer te vertellen over de laatste weken van groep acht, met als hoogtepunt: de afscheidsavond. Daar ben ik vooral benieuwd naar.

Maar in plaats van hierover te beginnen, geeft meester een grote rekenopdracht. Zuchtend ga ik aan de slag en gluur stiekem naar Fien. Met rode wangen zit ze achter

haar tafel. Ik weet dat ze een hekel heeft aan sommen maken. Fien is superverlegen en rekenen is niet haar beste vak, maar als iemand lief is en mooi kan tekenen dan is zij het wel.

Als het eindelijk pauze is, loop ik naar mijn andere vriendin, Saar. Saar is een echte doorzetter en bedenkt altijd goede plannen. Ik heb ook altijd plannen, maar die van Saar gaan op de een of andere manier altijd wel door. Geen idee hoe dat nu precies zit.

‘Pak de bal’, roept Joost en hij schiet de bal naar mij toe. Snel maken we groepjes en rennen we achter elkaar aan. Julia staat bij het doel en houdt de bal van Bas tegen.

‘Hoe kan het nou dat jij mijn bal tegenhoudt?’ moppert hij. ‘Ik heb net mijn nieuwe dure sportpak aan en ik ren daardoor als de beste.’

‘Tactiek, vriend’, roept Mats en zigzaggend rent hij met de bal weg.

Als de bel gaat, proberen we nog even door te spelen, maar meester Hans wijst streng naar de deur. ‘Naar binnen allemaal’, roept hij.

Als iedereen weer op zijn plek zit, schrijft meester het woord ‘afscheid’ op

het bord. 'Zoals jullie natuurlijk allemaal weten gaan we de laatste weken van groep acht in.'

Gelijk ga ik rechtop zitten, nu gaat het komen.

'Sommigen van jullie hebben zin om naar de middelbare school te gaan en een aantal zou hier nog best een jaartje willen blijven. Maar dat komt natuurlijk ook omdat jullie zo'n leuke meester hebben', grapt hij. 'Maar bij elk nieuw begin hoort ook een afscheid. Dit jaar is dat van jullie klas.'

Ik kijk rond en weet dat ik een heel aantal vrienden erg ga missen, maar dat ik wel zin heb om met wat nieuws te starten.

Meester legt uit welke toetsen we nog moeten maken en wanneer we een kijkje gaan nemen op de middelbare school.

Dan ga ik op het puntje van mijn stoel zitten. Nu komt het leukste, de afscheidsavond!

Meester vertelt dat alle ouders mogen komen en dat we als klas een gezellige avond organiseren. 'We laten zien wat we dit jaar samen geleerd hebben.'

Hij praat maar door, maar ik luister allang niet meer. De afscheidsavond, wat zal ik gaan doen? Misschien is dit het moment dat ik iets geweldigs kan laten zien. Maar wat?

'Meester', zegt Vera. 'Ik wil graag iets doen met bakken. Is dat goed?'

'Ja natuurlijk', knikt hij enthousiast. 'Goed idee. We zijn allemaal dol op jouw baksels. Maar omdat je nu in groep

acht zit, mag je dan bijvoorbeeld ook iets uitleggen over de voedingsstoffen of inhoudsmaten.'

'Mag ik iets maken over de ruimte?' vraagt Mats.

'En ik iets over rijke mensen?' oppert Bas.

Verbaasd kijken we hem aan.

'Interessant toch', zegt hij schouderophalend.

'Zeker', knikt de meester een beetje twijfelend. 'Ik ben benieuwd naar je plannen.'

'Wat ga jij doen, Juul?' vraagt meester. 'Je bent zo stil, dat is niets voor jou.'

Ik sta langzaam op van mijn stoel en strek mijn armen uit.

'Ik ga zingen als een echte ster!'

'Je hebt inderdaad een prachtige stem', glimlacht meester.

'Maar als je gaat zingen als jezelf dan is dat ook helemaal prima.'

'Goed idee', knikt Saar. 'Ik vind het ook leuk om te zingen. Zullen we samen iets doen?'

Ik twijfel, maar schud ten slotte mijn hoofd. Saar is mijn vriendin maar ik wil iets alleen doen. Iets heel bijzonders.